

Dorine

‘Ik ben nog in leven omdat mijn longen terug rookvrij waren.’

Naam: Dorine Snoeck

Leeftijd: 63 jaar

Woonplaats: Pittem, West-Vlaanderen

Beroep: Was bediende bij Politiezone Regio Tielt

Hobby's: Creatief bezig zijn, tweedehandsspulletjes verkopen en handwerk voor het goede doel

Wanneer kreeg je de diagnose van je ziekte?

Drie jaar geleden, op mijn 60ste, kreeg ik te horen dat ik longkanker had. Op een dag wou ik iets zeggen aan mijn man, maar het lukte niet. Het eerste deel van mijn zin kwam er normaal uit maar het tweede deel was onverstaanbaar. We sprongen meteen in de wagen richting het ziekenhuis en daar zagen ze op een scan dat ik een hersentumor had. Door de daaropvolgende onderzoeken wisten ze dat deze tumor een uitzaaiing was van longkanker. Die hersentumor duwde tegen het deel van de hersenen dat instaat voor de spraak.

Wat ervaarde je toen je te horen kreeg dat je longkanker had?

‘Toch niet opnieuw’ was het eerste wat ik dacht. Het was alsof de grond onder mijn voeten wegzakte. Ik had al twee keer kanker overwonnen. Op mijn 34ste werd er baarmoederhalskanker bij me vastgesteld en ik was net geen 50 jaar toen ik borstkanker kreeg. Exact tien jaar later kreeg ik de diagnose longkanker.

Kreeg je psychologische ondersteuning tijdens je behandeling?

Ik had dat niet nodig. In het begin was ik heel angstig, zowel overdag als 's nachts, maar al snel draaide ik de knop om en ging ik voor mijn genezing.

Wel kreeg ik veel steun van vrienden en familie. Omdat ik niet kon praten, maakte ik een Facebookgroep ‘Samen sterk !!’ aan om te communiceren met de mensen die dat wilden. Zo konden ze op de hoogte blijven van mijn behandeling en hoe ik mij voelde.

Ik dacht er eens aan om met de groep te stoppen, maar werd al snel teruggefloten. Iedereen wou dat ik bleef verder doen. De steun die ik kreeg van de mensen deed mij heel goed.

Gaven de dokters jou ooit een oorzaak mee voor jouw ziekte?

Neen, ik heb wel ooit gerookt maar ben er op mijn 27ste mee gestopt. Mijn longen waren daarom rookvrij waardoor er geen enkel verband was tussen mijn ziekte en mijn vroegere rookgedrag. Mochten mijn longen niet rookvrij geweest zijn, dan kon ik niet de medicatie innemen die ik vandaag gebruik.

Werd je ooit geconfronteerd met vooroordelen tegenover jouw ziekte? Dat mensen er van uitgingen dat het een 'zelf veroorzaakte' ziekte was door bijvoorbeeld rookgedrag?

Dat klopt niet; mijn longen zijn rookvrij, maar toch kreeg ik longkanker. Roken verhoogt natuurlijk het risico op het krijgen van longkanker, maar ook wie nooit rookte kan het krijgen.

Mocht ik niet gestopt zijn met roken, dan zat ik hier vandaag niet meer. Ik zou immers niet de medicatie kunnen innemen die ik vandaag gebruik. Toen een arts me dit vertelde tijdens een voordracht, was ik er een week niet goed van. Het was ontzettend confronterend. Nu zeg ik tegen iedereen: 'Alstublieft, stop met roken'.

Hoe zouden mensen moeten reageren als een naaste hen vertelt dat hij of zij longkanker heeft?

Mensen vragen vaak meteen: 'Heb je gerookt?'. Ze vellen te snel een oordeel. Het is fijner om te zeggen: 'Ik heb gehoord dat je ziek bent, gaat het?' of 'Ik wil naar je luisteren'. Een luisterend oor krijgen van iemand doet ontzettend deugd.

Ik heb een hekel aan de zin: 'Het komt allemaal goed'. Neen, het komt nooit meer goed. Ik kan er niet meer van genezen. De artsen kunnen alleen nog maar proberen om ervoor te zorgen dat het niet erger wordt. Maar eigenlijk kan je het hen niet kwalijk nemen; je weet pas wat het is als je het zelf meemaakt. Laat kankerpatiënten dus voelen dat je hen steunt.

Heb je nog tips voor andere kankerpatiënten?

Ja, dat ze positief moeten blijven! Je hebt twee keuzes wanneer je ziek wordt: ofwel zit je in een hoekje te wenen en voel je je slecht, ofwel doe je iets wat je graag doet en waardoor je je beter voelt.

Ik ben graag creatief bezig en doe veel voor het goede doel: tijdens de coronapandemie heb ik honderden mondklappers gemaakt voor de Politiezone Regio Tielt. Ik heb ook een Facebookpagina waar ik spullen verkoop om geld in te zamelen voor goede doelen. Ik doe graag handwerk. Ik maak zelf juwelen, stoffen handtassen en poppenkleden, allemaal uit gerecycleerd materiaal. Dat helpt mij om me beter te voelen, het geeft mij voldoening.

De boodschap is dat je moet genieten van elke dag, van de kleine dingen en de tijd die je nog hebt.

Nog een tip: het is niet gemakkelijk maar, doe gewoon 'gewoon'. Mijn leven is veranderd, maar ook weer niet. Ik doe nog altijd hetzelfde, mits enkele kleine aanpassingen. Zo vermijd ik luidruchtige plaatsen. Ik kan namelijk niet meer tegen lawaai door de twee hersenoperaties die ik onderging.

Mensen die gezond zijn zagen en klagen vaak over alles omdat ze het gewoon zijn om alle luxe te hebben. Als je ziek bent, besef je dat het allemaal niet belangrijk is. Ik kan dus veel beter relativeren.